

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 9

22. oktober 2019

Program for LFFA's kursus 18. og 25. april 2020

Kursus: "De advokatetiske regler, med fokus på forsvarsadvokaterne og de sociale medier"

Opdatering af dna-profiler med 10 dna-systemer

Teledata kan igen bruges i straffesager

Tolkesituationen

Ledige beneficier

Høringer Forslag til lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet)

Uvildigt notat vedrørende anvendelse af historiske teledata i straffesager og Rigspolitiets oversættelsesguide til rådata

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret og udlændingeloven (Ændring af reglerne for frakendelse af fremmedkrigeres statsborgerskab)

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 12 Frihedsberøvelse for at sikre udvisning

Program for LFFA's kursus 18. og 25. april 2020 (lørdage)

18.4.20: Tivoli Hotel, Arni Magnussons Gade 2, 1577 København, telefon: 44 87 00 00

25.4.20: Hotel Opus, Egebjergvej 1, 8700 Horsens, telefon: 76 25 72 00

Program:

8.45-9.30 Morgenmad

09.30-12.30 Cyberkriminalitet, specialanklager Morten Rasmussen

12.30-13.30 Frokost

13.30-14.30 Persondatabeskyttelsesregler, chefkonsulent Lene Kragelund, Advokatsamfundet
- God advokatskik
- Sanktioner

14.30-14.50 Pause

14.50-17.00 Persondatabeskyttelsesregler, specialkonsulent Katrine Valbjørn Trebbien, Datatilsynet
- Datatilsynets tilsyn: Generelt hvordan Datatilsynet fører tilsyn, hvordan Datatilsynet udvælger, hvor mange og processen
- Kryptering af mails
- Anmeldelser af brud på persondatasikkerheden
- Sletning af oplysninger
- Risikovurderinger
- Sanktioner

Kurset giver 6 lektioner til den obligatoriske efteruddannelse for advokater.

Kurset er udelukkende for medlemmer af LFFA.

Oplysninger om pris og tilmeldingsprocedure følger i et senere nummer af Meddelelser.

Kursus: "De advokatetiske regler, med fokus på forsvarsadvokaterne og de sociale medier"

Fra Foreningen af Beneficerede Advokater i København er modtaget indbydelse til kursus.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater kan ikke besvare spørgsmål i relation til kurset.

"Hvad er OK og hvad er forkert? Eller kritisabelt?"

Kurset fokuserer på de advokatetiske regler, giver 3 point og er åbent for alle advokater og fuldmægtige.

Højesterets præsident Thomas Rørdam gav i juni 2019 forsvarsadvokaterne en opsang, (eftersendes). Den kom egentlig ikke som en overraskelse. Vi har gennem de seneste år oplevet flere udtryk for tvivl om vores etik, f.eks. oppustede salæropgørelser, interessekonflikter, annoncering etc. Der er derfor behov for at holde et kursus om de advokatetiske regler, men med fokus på forsvarsadvokater.

De sociale medier repræsenterer en særlig udfordring. Hvad er i orden og hvad er ikke? Der er mange meninger og ingen entydige svar.

Kurset afholdes **tirsdag den 26. november 2019 kl. 17.00 – 20.00 i Kulturhuset Islands Brygge, sal Lysthuset, Islands Brygge 18, 2300 København S.**

17.00– 18.15	De advokatetiske regler (eftersendes) med fokus på forsvarsadvokater ved advokat Jakob S. Arrevad. Han vil bl.a. gennemgå relevante afgørelser fra Advokatnævnet, se hans bog https://jura.ku.dk/jurabog/pdf/domsoversigter/Jakob_Arrevad_god_advokats_kik_2014.pdf inkl. debat.
18.15 – 18.30	Pause
18.30 – 19.00	Generelle overvejelser om advokaters deltagelse på sociale medier, v. advokat Peter Breum, se Advokaten nr. 42
19.00 – 20.00	Advokaterne Erbil Kaya og Janus Malcolm Pedersen fremlægger og drøfter anonymiserede opslag på facebook og Instagram og inviterer til en åben debat.

Tilmelding senest **den 15. november 2019** på lho@boelskifteadvokater.dk

Pris: kr. 200 til dækning af lokaleleje m.m. Indbetaling skal ske til: **Bank reg.nr. 5033 kontonr. 1057310** med tydelig angivelse af indbetaler.”

Opdatering af dna-profiler med 10 dna-systemer

Fra Rigsadvokaten er den 21. oktober 2019 modtaget følgende:

”Til alle embeder

21. oktober 2019

Som det fremgår af vedlagte, har Rigspolitiet efter drøftelse med Rigsadvokaten i dag – bl.a. i lyset af en konkret sag – udstedt nye retningslinjer for opdatering af DNA-referenceprofiler, der er typebestemt efter 10 DNA-systemer.

Retningslinjerne indebærer, at der i sager, hvor en mulig mistænkt identificeres på baggrund af et hit i DNA-registreret baseret på en DNA-personprofil med 10 DNA-systemer (profiler optaget før 2012), altid skal ske en opdatering af DNA-personprofilen til 16 DNA-systemer.

Retningslinjerne indebærer endvidere, at der ikke må foretages straffeprocessuelle skridt i sagen, herunder sigtelse af en potentiel mistænkt, før der er foretaget fornyet undersøgelse på baggrund af 16 DNA-systemer. Dog kan der efter omstændighederne foretages helt uopsættelige efterforskningskridt.

Endelig følger det af retningslinjerne, at politikredsene i alle sager, hvor dna er af væsentlig betydning for den samlede bevisbedømmelse, bør sikre, at der i videst muligt omfang anvendes 16 dna-systemer. Det gælder både for så vidt angår personprofiler og spor.

Som følge af ovenstående skal anklagere fremover som led i legalitetssikringen i alle verserende sager – både i forbindelse med iværksættelse af strafprocessuelle indgreb, afgørelse af tiltalespørgsmålet og hovedforhandling mv. – sikre, at de nye retningslinjer er fulgt.

Rigsadvokaten og Rigspolitiet vil sammen med domstolene, forsvarsadvokaterne og Retsgenetisk Afdeling, Københavns Universitet, drøfte, hvilke yderligere overvejelser sagen kan give anledning til.

Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater og Retsgenetisk Afdeling, Københavns Universitet er orienteret om denne skrivelse.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til mig.

Med venlig hilsen

Birgit Foltmar Gammelgaard
Vicestatsadvokat

Tlf.: +45 3033 1803 (nyt tlf.nr.)

E-mail: bfg@ankl.dk

www.anklagemyndigheden.dk”

Bilag:

”Til politikredsene

21. oktober 2019

HASTER - Vedrørende opdatering af dna-profiler med 10 dna-systemer

Af skrivelse af 19. november 2018 vedrørende opdatering af referenceprofiler, der er typebestemt efter 10 dnasystemer, fremgår blandt andet, at det i situationer, hvor en person er involveret i et match ved søgning i Rigspolitiets centrale DNA-profilregister, næsten altid vil være relevant at opdatere en dna-profil efter 10 dna-systemer til 16 dna-systemer.

Dette vedrører sager, hvor man via dna-profiler fra indhentede spor foretager en søgning efter en potentiel gerningsmand i dna-profilregistret (”kolde hit”).

Rigspolitiet og Rigsadvokaten er blevet gjort bekendt med en konkret sag, hvor der har været rettet mistanke mod en person på baggrund af et overordentligt stærkt match i dna-profilregistret, hvor personen

var registreret med 10 dnasystemer. Da der efterfølgende blev udført en supplerende analyse til 16 dnasystemer viste denne, at mistanken var ubegrundet.

Sagen illustrerer den problemstilling, der er forbundet med, at det Centrale dna-profilregister indeholder et stadig stigende antal dna-personprofiler. I takt med at antallet af personprofiler i dna-registret stiger, øges også risikoen for at få et tilfældigt match med en person, der faktisk ikke har afsat dna-sporet. Denne risiko er særligt høj, hvis sporet indeholder få dna-systemer eller er en blandingsprofil.

På den baggrund har Rigspolitiet efter drøftelse med Rigsadvokaten besluttet:

I sager, hvor der ved sammenhold med dna-profiler fra indhentede spor, er hit til en dna-personprofil i dna-profilregistret med kun 10 dna-systemer (profiler optaget før 2012), skal der altid ske en opdatering af dna-personprofilen til 16 dnasystemer. Den opdatering dna-personprofil skal herefter igen sammenholdes med de indhentede spor.

Der må ikke foretages straffeprocessuelle skridt i sagen, herunder sigtelse af en potentiel mistænkt, før der er foretaget fornyet undersøgelse på baggrund af 16 dna-systemer. Der kan dog efter omstændighederne foretages helt uopsættelige efterforskningskridt.

Politikredsene bedes sikre, at ovenstående iagttages.

Det bemærkes i øvrigt, at politikredsene i alle sager, hvor dna er af væsentlig betydning for den samlede bevisbedømmelse, bør sikre, at der i videst muligt omfang anvendes 16 dna-systemer. Det gælder både for så vidt angår personprofiler og spor.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til vicepolitiinspektør John Hermansen, tlf. 41910322.

Lene Frank
Politidirektør

Teledata kan igen bruges i straffesager

Seneste nyt kan ses i linket nedenfor:

<https://anklagemyndigheden.dk/da/teledata-kan-igen-bruges-i-straffesager>

Tolkesituationen

LFFA har flere gange kontaktet Rigspolitiet om hvilke takster, der gælder for de tolke, som forsvarere selv bestiller. Rigspolitiet har endnu ikke besvaret LFFA's henvendelser herom.

Som nævnt i nyhedsbrev udsendt 3.10.19 har Landsforeningen af Forsvarsadvokater fra Easytranslate modtaget et link, som advokater kan bruge til oprettelse som bruger hos Easytranslate.

I forbindelse med oprettelsen vil advokater som bruger gå igennem et flow, hvor Easytranslate indhenter al nødvendig information for at kunne generere en automatisk kontrakt til den enkelte advokat.

Flowet er således:

1. Advokaten udfylder informationer via link
2. Advokaten modtager kontrakt til underskrift online
3. Advokaten modtager en mail med guidelines til brug af platform
4. Advokaten modtager brugeroplysninger
5. Advokaten kan booke tolke, hvor politiet betaler uden advokaten skal lægge ud

[Link](#)

Ledige beneficier

Retten på Bornholm – frist 1.11.19

<http://www.domstol.dk/Bornholm/nyheder/ovrigenyheder/Pages/LedigthvervsombeneficeretadvokatvedrettenpåBornholm.aspx>

Høringer

”Finanstilsynet

hoeringer@ftnet.dk og shr@ftnet.dk

19. september 2019

Høring over forslag til lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet)

Finanstilsynet har den 28. august 2019 sendt ovenstående lovforslag i høring.

Høringen har været drøftet i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

Lovforslaget vedrører i meget betydeligt omfang en sikring og udvidelse af tilsyns- og kontrolmulighederne overfor finansielle virksomheder. LFFA har ingen bemærkninger til disse dele af lovforslaget. Det samme gælder forslaget om forlængelse af forældelsesfristerne for visse overtrædelser af finansiel virksomhed og hvidvaskloven.

Derimod giver lovforslagets bestemmelser om forøgelse af strafferammen for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger anledning til bemærkninger.

Spørgsmålet, hvorvidt en strafferamme skal hæves, er en politisk beslutning, som LFFA som udgangspunkt ikke har bemærkninger til.

For så vidt angår ændringen af strafferammen i lov om finansiel virksomhed § 373 fra 4 måneder til 2 års fængsel er der imidlertid tale om en så betydelig forøgelse af strafferammen, at det giver anledning til at overveje, hvad formålet med og konsekvensen af strafferammeforhøjelsen er.

Herom henvises i de almindelige bemærkninger til den politiske aftale af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet pkt. 3, hvor der blot lægges op til en betydelig skærpelse af *sanktionsmulighederne*.

I de specielle bemærkninger anføres følgende: *”Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede forhøjelse af strafferammen, udover at have betydning for den maksimalt udmålte straf for overtrædelse af de bestemmelser, der omfatter af strafbestemmelsen, også vil kunne give politi og anklagemyndighed adgang til at foretage flere efterforskningskridt i forbindelse med en efterforskning af et evt. strafbart forhold, end hvad der mulighed for i dag”*.

Der ses således ikke at være lagt op til en generel forøgelse af sanktionsniveauet, men alene at straffen i de alvorligste sager skal kunne gå ud over den nuværende strafferamme på 4 måneders fængsel. Den væsentligste konsekvens af strafferammeforhøjelsen synes derfor at blive, at politiet får en væsentligt forøget adgang til anvendelse af tvangsindgreb efter retsplejelovens regler.

LFFA udtrykker betænkelighed ved, at mulighederne for at anvende tvangsindgreb udvides ved, at en særlovs strafferamme udvides til et niveau, der ikke står i et realistisk forhold til de forventelige straffe, der vil blive idømt for overtrædelse af særlovsbestemmelsen. Kriminalitetskravene i retsplejelovens regler om tvangsindgreb er velbegrundede i retssikkerhedsmæssige hensyn og en udvidelse af mulighederne for at foretage tvangsindgreb bør derfor ikke ske ved en forhøjelse af strafferammen til et ikke realistisk niveau i konkrete lovbestemmelser.

Det bemærkes, at sanktionsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed § 373 giver mulighed for at straffe den simpelt uagtsomme overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte lovregler. Det står ikke i rimeligt forhold til, at den foreslåede forhøjelse af strafferammen åbner op for muligheden for at anvende tvangsindgreb som eksempelvis varetægtsfængsling.

LFFA gør desuden opmærksom på, at forhøjelsen af strafferammen har den væsentlige afledede virkning, at forsøg herefter er strafbart, jfr. straffelovens § 21, stk. 3. Der er tale om en betydelig udvidelse af det kriminaliserede område uden, at det af bemærkningerne fremgår, at der er et behov for dette.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/63157>

”Rigsadvokaten

Sendt pr. mail til:
tni043@ankl.dk og
h1b002@politi.dk

11. oktober 2019

Høring over uvildigt notat vedrørende anvendelse af historiske teledata i straffesager og Rigspolitiets oversættelsesguide til rådata

Rigsadvokaten har den 4. oktober 2019 sendt ovennævnte i høring hos bl.a. Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

Høringen har været drøftet i LFFA's bestyrelse.

LFFA finder indledningsvist anledning til at bemærke, at princippet om bevisbedømmelsens frihed indebærer, at bedømmelsen af bevisernes vægt er ubundet af lovregler. En tilslutning til dette princip betyder navnlig, at man ikke anser det for muligt at opstille lovregler om bevisbedømmelse, men at det rigtige (sande) resultat bedst nås, når bevisbedømmelsen er overladt til rettens skønsmæssige afgørelse. I forlængelse heraf har LFFA helt overordnet drøftet, om notatet ikke går for langt i forhold til vurderingen af historiske teledata som bevis, hvilket udelukkende er domstolenes opgave.

Om de enkelte punkter har LFFA følgende bemærkninger:

Punkt 2 – Anvendelsesscenarier for teledata i forbindelse med straffesager

I det første afsnit er der ikke belæg for de sidste to halve linjer: *give ”indikation af en enheds placering.....”*. LFFA foreslår, at der her alene skrives – *”give oplysning om, hvilke telemaster, der har transmitteret forbindelsen”*.

I de efterfølgende under punkt 2 anførte pinde finder LFFA, at der i første pind omkring kommunikation mellem enheder i tredje linje, at ordet *”selvstændigt”* bør udgå, og i anden pind *”Lokalisering af enheder i et afgrænset geografisk område”*, at det ikke er korrekt, når der i anden linje er angivet *”der har været i et givent område på et givent tidspunkt”*. En mere retvisende formulering kunne være *”der har anvendt givne telemaster på et givent tidspunkt”*. Derudover finder LFFA, at det efterfølgende anførte om, at dette kan opgøres med en vis præcision, men er forbundet med en række usikkerheder, jf. afsnit 3, henhører under domstolene, og i punktummet efter, der lyder *”Teleoplysninger om lokalisering af enheder i et afgrænset geografisk område”* retteligt bør være *”teleoplysninger om lokalisering af enheder i forhold til specifikke master”*.

Endelig finder LFFA vedrørende punkt 2, at hele den sidste pind – *”Bevægelsesmønstre for en specifik enhed”* bør udgå, da det vedrører bevisbedømmelse.

Punkt 3 – Opmærksomhedspunkter for anvendelse af teledata

Andet afsnit er efter LFFA's opfattelse noget, der henhører under domstolene.

Punkt 3.1.1 – Historiske teledatas generelle og geografiske position

I sidste linje finder LFFA, at der ikke bør ske sammenligning med GPS. Historiske teleoplysninger drejer sig om, hvilke master en telefon har benyttet til at transmittere signal. GPS udgør stedfæstning af en enhed.

Punkt 3.1.2 – Manglende data

Sidste afsnit bør udgå, da det henhører under domstolene.

Punkt 3.2.2 – Lokalitetsdata for enheder

Sidste afsnit bør udgå, idet navnlig sidste linje er udtryk for en bevisbedømmelse, der utvetydigt henhører under domstolene.

Punkt 3.2.3 – Udvælgelse af master

Sidste afsnit bør udgå, da det henhører under domstolene.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

”Udlændinge- og Integrationsministeriet

Sendt pr. mail til:

adp2@uim.dk

nhl@uim.dk

21. oktober 2019

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret og udlændingeloven (Ændring af reglerne for frakendelse af fremmedkrigeres statsborgerskab), Ministeriets j.nr.: 2019-5245

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved mail sendt 14. oktober 2019 kl. 12.37 fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret og udlændingeloven (Ændring af reglerne for frakendelse af fremmedkrigeres statsborgerskab) med høringsfrist mandag den 21. oktober 2019, kl. 12. Lovforslaget forventes fremsat allerede den 22. oktober 2019.

Med lovforslaget foreslår regeringen at indføre muligheden for administrativt at kunne frakende en person sit danske statsborgerskab, uden at der stilles krav om, at pågældende skal være dømt ved en domstol i Danmark. Lovforslaget indebærer endvidere, at det vil være muligt at frakende statsborgerskabet, mens den pågældende person stadig befinder sig i udlandet.

Bestyrelsen i Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) har drøftet høringen og har følgende bemærkninger:

LFFA finder, at den meget korte høringsfrist på en uge - og tilmed henover efterårsferien (uge 42) – hvor der ønskes bidrag fra mere end 50 høringsparter, er kritisabel og øger risikoen for lovsjusk.

Frakendelse af en persons danske statsborgerskab er i sagens natur meget indgribende. LFFA finder det meget betænkeligt, at der lægges op til administrativ frakendelse af statsborgerskab og endda samtidigt med, at en klage inden for en kort 4 ugers frist ikke tillægges opsættende virkning.

Det foreslåede ”gerningsindhold” for frakendelse af statsborgerskab forekommer meget ”løst” og upræcist. Frakendelse af statsborgerskab bør ikke kunne ske administrativt, men udelukkende ved dom, idet frakendelse af statsborgerskab alene må henhøre under domstolens kompetence. Ved hovedforhandlingen skal den pågældende efter LFFA’s opfattelse være til stede og sammen med sin advokat gives adgang til fuld aktindsigt og kontradiktion i forhold til det materiale, som påstanden om frakendelse baseres på jf. EMRK art. 6. Ved reel og fuld kontradiktionsadgang sikres, at alle forhold bliver undersøgt til bunds herunder også om den pågældende risikerer at blive statsløs, fx hvis et andet land, hvor pågældende ellers er statsborger – samtidigt/parallelt som Danmark - frakender pågældende statsborgerskabet.

Lovforslaget er også problematisk, idet der er spørgsmål om tilbagevirkende kraft og LFFA har her noteret sig følgende formulering under punktet ”3.1.3.2 EMRK artikel 8”:

”Der vurderes på den baggrund at være en vis mindre procesrisiko forbundet med ordningen, navnlig idet der ikke ses at foreligge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt et statsborgerskab inden for rammerne af artikel 8 kan fratages administrativt, selvom dette ikke var muligt på det tidspunkt, hvor handlingen blev foretaget.”

LFFA foreslår derfor, at udsættelse af lovforslaget udsættes og at der nedsættes en arbejdsgruppe, hvor bl. a. eksperter med indsigt i menneskeretlige og straffeprocessuelle forhold deltager.

LFFA stiller gerne et medlem til rådighed for en sådan arbejdsgruppe.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/63324>

Seneste nyt fra Højesteret

En slovakisk statsborger frifundet for udvisning i sag om simpel vold. Straffet med ubetinget fængsel i 30 dage

Dom afsagt den 18. september 2019, sag 37/2019

T, der var slovakisk statsborger bosat i Polen, var ved landsretten fundet skyldig i simpel vold ved ud for en bar at have tildelt forurettede et knytnæveslag i ansigtet. For Højesteret angik sagen straffastsættelsen og spørgsmålet om udvisning.

Højesteret tiltrådte, at straffen i overensstemmelse med praksis vedrørende restaurationsvold var fastsat til fængsel i 30 dage. Højesteret fandt, at der ikke var grundlag for at gøre straffen betinget, herunder betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Da T var EU-statsborger, kunne han alene udvises, hvis det ville være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed. Efter reglerne i EU's opholdsdirektiv skal udvisning være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd.

T var efter det oplyste ikke tidligere straffet, og det måtte lægges til grund, at han havde fast bopæl i Warszawa, hvor han boede sammen med sin hustru og tre børn, og hvor han var medejer af et advokatfirma. På denne baggrund, og da den begåede vold ifølge det oplyste var et enkeltstående tilfælde, fandt Højesteret, at betingelserne for udvisning ikke var opfyldt.

Landsretten var nået et andet resultat for så vidt angår spørgsmålet om udvisning.

Ikke adgang til at tidsbegrænse en foranstaltning uden længstetid

Kendelse afsagt den 20. september 2019, sag 14/2019

Sagen angik, om en foranstaltning uden længstetid kunne ændres, således at foranstaltningen blev gjort tidsbegrænset og udløb på en af retten fastsat dato.

I 2013 blev A i medfør af straffelovens § 68 dømt til at undergive sig tilsyn af kommunen, således at han skulle efterkomme tilsynsmyndighedens bestemmelser om ophold og behandling, og således at tilsynsmyndigheden kunne træffe bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap. A blev endvidere dømt til at undergive sig ambulans psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling efter tilsynsmyndighedens bestemmelse. Under hensyn til arten af den pådømte kriminalitet blev der ikke fastsat en længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Højesteret fastslog, at der hverken efter straffelovens § 68 a eller § 72 er adgang til ved en senere prøvelse af foranstaltningen at ændre den oprindelige bestemmelse om, at foranstaltningen skal være uden tidsbegrænsning, således at foranstaltningen tidsbegrænses, og der fastsættes en udløbsdato for foranstaltningen.

Landsretten var nået til samme resultat.

T fundet skyldig i to forhold af overtrædelse af straffelovens § 240 om medvirken til selvmord og et forhold af forsøg herpå. Straffen fastsat til 60 dages betinget fængsel

Dom afsagt den 23. september 2019, sag 42/2019

T var ved landsrettens dom fundet skyldig i to forhold af overtrædelse af straffelovens § 240 om medvirken til selvmord og et forhold af forsøg herpå. Sagen angik i første række, om de handlinger, som T efter landsrettens bevisresultat havde foretaget i de tre forhold, var strafbare som medvirken efter § 240, og om betingelserne for at straffe for forsøg var opfyldt.

I forhold 2 var T i landsretten fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 240 ved forud for Bs død via en kontakt at have skaffet medicin til B med viden om, at medicinen skulle bruges til Bs selvmord. I forhold 1 var T fundet skyldig i forsøg på overtrædelse af § 240 ved via en medtalt at have skaffet receptpligtig medicin til A med viden om, at medicinen skulle bruges til As selvmord, som imidlertid mislykkedes.

Højesteret tiltrådte, at Ts handlinger i disse forhold var strafbare som medvirken til selvmord efter § 240 henholdsvis som forsøg herpå.

I forhold 3 var T i landsretten fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 240 ved i mailkorrespondance med C at have vejledt om metoder til at begå selvmord, hvorved T medvirkede til Cs selvmord ved indtagelse af medicin og placering af en plastikpose lukket sammen med et gummibånd over hovedet.

Højesterets flertal tiltrådte, at T ved sin rådgivning havde foretaget en konkretiseret og væsentlig medvirken til Cs selvmord, og at rådgivningen efter sin karakter ikke var straffri som følge af, at rådgivningen tog udgangspunkt i en generel vejledning, som lovligt var offentliggjort på en hjemmeside.

Højesterets flertal tiltrådte endvidere, at straffen var fastsat til 60 dages betinget fængsel.

Landsretten var nået til samme resultat.

Andet seksuelt forhold end samleje og blufærdighedskrænkelse begået over for en køreskoleelev blev straffet med 6 måneders fængsel. Der skete ikke frakendelse af retten til at udøve virksomhed som kørelærer.

Dom afsagt den 26. september 2019, sag 45/2019

T, der var kørelærer, var fundet skyldig i at have tiltunget sig andet seksuelt forhold end samleje og i blufærdighedskrænkelse ved efter en køretime at have kysset en køreskoleelev på halsen og presset sin tunge ind i munden på hende, befølt hende på det ene bryst og på balderne, herunder inden for tøjet, samt stukket en finger op i hendes skede.

Højesteret udtalte, at straffen for andet seksuelt forhold end samleje skal fastsættes på baggrund af en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Andet seksuelt forhold end samleje kan, som anført i lovforarbejderne, have en meget forskellig grovhed, og straffen vil afhænge af sagens konkrete omstændigheder kunne udmåles betydeligt under udgangspunktet for straffen for voldtægt. Højesteret fastslog, at der ved vurderingen af forholdets grovhed bl.a. kan lægges vægt på det seksuelle forholds nærmere karakter, overgrebets tidsmæssige varighed, graden af forurettedes hjælpeløshed, forurettedes alder, stedet for overgrebet, herunder om gerningsmanden er trængt ind hos forurettede, og de omstændigheder, under hvilke gerningsmanden har mødt den forurettede.

Efter karakteren af det begåede forhold samt under hensyntagen til den generelle forhøjelse af straffen for voldtægt, som tilsigtedes ved en ændringslov fra 2016, tiltrådte Højesteret, at straffen var fastsat til 6 måneders fængsel.

Højesteret fandt under hensyn til karakteren af det begåede, enkeltstående forhold og til T's personlige forhold, at der ikke forelå en så nærliggende fare for misbrug, at der var tilstrækkeligt grundlag for at frakende T retten til at udøve virksomhed som kørelærer.

Landsretten var nået til samme resultat.

Politiet var ikke erstatningsansvarlig over for udlejer for skader forvoldt ved ransagning

Dom afsagt den 3. oktober 2019, sag 71/2019

Sagen angik, om politiet efter dansk rets almindelige erstatningsregler var erstatningsansvarlig over for udlejer, A I/S, for skader på hoveddøren i et rækkehus, der blev forvoldt, da politiet skaffede sig adgang til boligen for at anholde T.

T var undvejet fra psykiatrisk hospital, hvor han var anbragt som varetægtsfængslet i surrogat, og var eftersøgt af politiet. Han boede efter det oplyste til leje i rækkehuset, hvor han også var tilmeldt Folkeregisteret. Det måtte lægges til grund, at ingen reagerede, da politiet henvendte sig, men at politiet kunne konstatere, at der var nogen til stede i huset. Politiet havde derfor grundlag for at skaffe sig adgang til huset med henblik på ransagning for at eftersøge T, der skulle anholdes.

Politiet tilkaldte en låsesmed for at skaffe sig adgang til rækkehuset. Efter at låsesmeden havde låst hoveddøren op, forhindrede T politiet i at åbne døren ved at holde i dørhåndtaget. Det måtte lægges til grund, at politiet kunne se T gennem et vindue på bagsiden af huset, og at politiet herefter skaffede sig adgang til huset ved at sparke døren ind. Højesteret fastslog, at det var T's adfærd, der gav anledning til, at ransagningen ikke kunne foretages uden ødelæggelse, og at politiets beslutning om at sparke døren ind ikke kunne anses for et uforholdsmæssigt indgreb.

Der var på den baggrund ikke grundlag for at anse politiets fremgangsmåde ved ransagningen for at være ansvarspådragende efter dansk rets almindelige erstatningsregler, og Højesteret frifandt derfor anklagemyndigheden.

Landsretten var nået til samme resultat.

Forvaringsforanstaltning skulle opretholdes

Kendelse afsagt den 3. oktober 2019, sag 43/2019

T blev i 2010 idømt forvaring for blandt andet grov vold i gentagelsestilfælde, vidnetrusler og ulovlig tvang. T var tidligere dømt adskillige gange for bl.a. røveri, grov vold og vidnetrusler.

Det fremgik af en psykiatrisk speciallægeerklæring fra 2018 bl.a., at T ikke længere udviste tegn på svær personlighedsforstyrrelse og ikke havde symptomer på behandlingskrævende psykiatrisk lidelse, at han havde gennemgået et forløb med uledsagede udgange og orlov uden problemer, men at der vurderedes at være behov for et udslusningsforløb via en af Kriminalforsorgens pensioner med henblik på at vurdere hans tilstand og adfærd i en længere periode i friere rammer. Prøveudskrivning på nuværende tidspunkt var ikke tilrådeligt. Det vurderedes, at T kunne få vanskeligheder i forhold til nogle store ændringer i sine livsbetingelser, og at der således ville være en ikke uvæsentlig risiko for recidiv til misbrug, hvis han blev prøveudskrevet.

Det fremgik endvidere af oplysninger fra politiet, at T den 14. juni 2019 var blevet sigtet for et nyt forhold af personfarlig kriminalitet.

Højesteret fandt, at oplysninger om sigtelser for ny kriminalitet kunne indgå i den samlede vurdering af, om en forvaring opretholdes længere end nødvendigt.

Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger om T fandt Højesteret, at det fortsat var nødvendigt at opretholde den idømte forvaring.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Byretsdom i Pusherstreet-sag blev ikke ophævet og sagen blev ikke hjemvist til fornyet behandling i byretten

Kendelse afsagt den 7. oktober 2019, sag 93/2019

T1-T10 blev i byretten dømt for omfattende handel med hash. Under sagens behandling i byretten var der kontakt mellem den mødende anklager, A, og de politiagenter, som afgav forklaring i byretten. Kontakten blev ikke oplyst over for forsvarerne og byretten.

Under ankesagens behandling i landsretten, hvor B var anklager, var der kontakt mellem B og politiagenterne. B gav over for landsretten forkerte oplysninger om denne kontakt og forsøgte at påvirke politiagenterne til at afgive falsk forklaring om deres kontakt med B.

Sagen for Højesteret angik, om byrettens dom skulle ophæves og sagen hjemvises til fornyet behandling i byretten som følge af kontakten mellem anklageren og politiagenterne i byretten. Endvidere angik sagen, om anklagemyndigheden skulle afskæres fra at føre politiagenterne som vidner under den videre behandling af sagen.

Højesteret fandt ikke grundlag for at antage, at kontakten mellem anklager og politiagenter i byretten kunne have påvirket politiagenternes forklaringer til skade for de tiltalte, eller at der under sagens behandling for byretten var begået fejl, der kunne have haft betydning for sagens udfald. Det forhold, at kontakten mellem anklageren og politiagenterne ikke var blevet oplyst over for forsvarerne og retten, kunne ikke føre til en anden vurdering. Højesteret tiltrådte derfor, at byrettens dom ikke skulle ophæves. Højesteret fandt endvidere, at anklagemyndigheden kunne føre politiagenterne som vidner i landsretten.

Landsretten var nået til samme resultat.

Frihedsberøvelse for at sikre udvisning

Udlændingelovens § 34 og § 37, jf. § 36

T havde sammen med seks andre nigerianske statsborgere indrettet sig med papstykker og soveposer på Fabrikområdet 52, København. Omkring dem var andre af deres ejendele samt flere sække med skrald og tomme flasker. T havde til politiet forklaret, at han var kommet til Danmark for at tjene penge ved at samle flasker, og at han mindst 10 nætter havde overnattet i lejren. T havde ved afhøringen erkendt at have overtrådt ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 4, og havde vedtaget et udenretligt bødeforelæg på 1.000 kr. Landsretten tiltrådte, at det efter de foreliggende oplysninger var lagt til grund, at forholdet var omfattet af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 4. Forholdet var begået kort tid efter T's indrejse i Danmark, som han ikke har nogen tilknytning til. Betingelserne efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3, for at udvise T måtte herefter på det foreliggende grundlag anses for at være opfyldt. T var ved anholdelsen blandt andet i besiddelse af et pas, italiensk id-kort og opholdstilladelse, en ikke nærmere angivet flybillet samt et boardingpas med Ryanair udstedt til ham til flyafgang fra København den 1. august 2019 kl. 13:00 med destinationen Napoli, Italien. Landsretten fandt, at det under disse omstændigheder ikke var nødvendigt at frihedsberøve T for at sikre muligheden for udvisning, men at foranstaltninger efter udlændingelovens § 34 var tilstrækkelige. Der burde derfor ved den retlige prøvelse efter udlændingelovens § 37, jf. § 36, ikke være truffet afgørelse om godkendelse af frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse.

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 18. september 2019, 18. afd. kære nr. S-2524-19

"Som dommere fungerede landsdommerne Ulla Staal, Katja Høegh og Jacob Waage, førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

18. afd. kære nr. S-2524-19:

Anklagemyndigheden
mod
T
(cpr.nr. XXXX80-XXXX)
(advokat A)

Ingen var indkaldt eller mødt.

T har kæret Københavns Byrets kendelse af 1. august 2019 (SS 9419227/2019), hvorved det i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36, stk. 1, blev bestemt, at han, der havde været frihedsberøvet siden den 30. juli 2019, fortsat kunne frihedsberøves til den 14. august 2019.

Der fremlagdes fremsendelsesbreve fra byretten af 1. august og 9. september 2019, udskrift af retsbogen indeholdende den kærede kendelse, kæreskrift af 8. august 2019 fra den beskikkede advokat, advokat A, og kæresvarskrift af 12. august 2019 fra anklagemyndigheden.

Advokat A har i kæreskriftet anført blandt andet, at T havde en flybillet til Italien samme dag, som han blev varetægtsfængslet, hvilket anklagemyndigheden ikke har haft bemærkninger til.

Byretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Landsretten bemærkede, at kæresagen som følge af en beklagelig ekspeditionsfejl i landsretten først efter modtagelsen af en rykker og byrettens fornyede fremsendelse af kæren den 9. september 2019 er blevet fordelt til en afdeling.

Oplysningerne i sagen

Ved Udlændingestyrelsens afgørelse af 31. juli 2019 blev nigeriansk statsborger T udvist af Danmark med indrejseforbud i 2 år, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3, og § 32, stk. 4, 5. pkt. Af afgørelsen fremgår blandt andet:

”Sagsfremstilling

Det er til sagen oplyst, at du er statsborger i Nigeria, at du har opholdstilladelse i Italien, og at du indrejste i Danmark i juni måned.

Du blev den 30. juli 2019 antruffet af Københavns Politi i forbindelse med en aktion mod utryghedsskabende lejre bagved Fabriksområdet 52, 1440 København, hvor du blev anholdt og sigtet for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 4.

Det fremgår af sagen, at du blev antruffet, mens du lå og sov sammen med 6 andre nigerianske statsborgere, og at lejeren, I opholdte jer i, var veletableret og egnet til at skabe utryghed i nærområdet.

Det er herunder oplyst, at der var almindelig adgang til lejeren, og at lejeren var etableret og indrettet med sovepladser imellem nogle træer. Sovepladserne var opbygget af papstykker og soveposer, og mellem sovepladserne stod mælkekasser, flere cykler med bagage og flere sække med skrald og tomme flasker. I træerne var der hængt plasticposer op, og på jorden lå der skrald.

Det fremgår yderligere af sagen, at der ca. 3 meter væk fra lejeren lugtede kraftigt af urin, og at grusstien var våd.

Derudover er det til sagen oplyst, at grusstien, hvorpå lejeren var etableret, ved anholdelsen blev benyttet af flere forbigående personer, herunder 2 mænd, 1 kvinde, der gik tur med sine 2 hunde, samt 1 mand der sad på en bænk, og at alle disse personer kunne se den utryghedsskabende lejr ud fra deres forskellige positioner på grusstien.

Du har overfor politiet legitimeret dig med et nigeriansk nationalitetspas og en italiensk opholdstilladelse.

Du har til politiet oplyst:

- at du indrejste i Danmark omkring den 15. juni 2019, og at formålet med dit ophold i Danmark var at samle flasker på Roskilde Festival
- at du siden Roskilde Festival har opholdt dig i København som turist
- at du også i København har samlet flasker, selvom du har opholdt dig som turist

- at du nogle få gange har overnattet i Kompasset, og at du de øvrige nætter – herunder mindst 10 nætter – har overnattet i lejeren
- at du ikke har tilberedt mad i lejeren
- at du har bemærket, at der var mange forbipasserende mennesker på grusstien, og at du godt kunne se, at din tilstedeværelse i lejeren var med til at skabe utryghed i området.

Det fremgår slutvis af sagen, at du har erkendt, at du har sovet i en utryghedsskabende lejr, og at du har vedtaget en udenretlig bøde på 1000 kr.”

Af politiets visitationsrapport af 30. juli 2019 fremgår, at T ved anholdelsen blev fundet i besiddelse af blandt andet:

- pas tilhørende T
- italiensk id-kort og opholdstilladelse tilhørende T
- 9.690 kr. og 10,50 euro
- mobiltelefon
- flybillet

Der foreligger endvidere et foto af et boardingpas med Ryanair udstedt til T til flyafgang fra København den 1. august 2019 kl. 13:00 med destinationen Napoli.

Efter votering afsagdes

kendelse:

Efter de foreliggende oplysninger kan det lægges til grund, at T sammen med seks andre nigerianske statsborgere havde indrettet sig med papstykker og soveposer på Fabriksområdet 52, København. Omkring dem var andre af deres ejendele samt flere sække med skrald og tomme flasker. T har til politiet forklaret, at han var kommet til Danmark for at tjene penge ved at samle flasker, og at han mindst 10 nætter havde overnattet i lejren.

T har ved afhøringen erkendt at have overtrådt ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 4, og har vedtaget et udenretligt bødeforelæg på 1.000 kr. Landsretten tiltræder, at det efter de foreliggende oplysninger er lagt til grund, at forholdet er omfattet af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 4.

Forholdet er begået kort tid efter Ts indrejse i Danmark, som han ikke har nogen tilknytning til. Betingelserne efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3, for at udvise T må herefter på det foreliggende grundlag anses for at være opfyldt.

T var ved anholdelsen blandt andet i besiddelse af et pas, italiensk id-kort og opholdstilladelse, en ikke nærmere angivet flybillet samt et boardingpas med Ryanair udstedt til ham til flyafgang fra København den 1. august 2019 kl. 13:00 med destinationen Napoli, Italien.

Landsretten finder, at det under disse omstændigheder ikke var nødvendigt at frihedsberøve T for at sikre muligheden for udvisning, men at foranstaltninger efter udlændingelovens § 34 var tilstrækkelige. Der burde derfor ved den retlige prøvelse efter udlændingelovens § 37, jf. § 36, ikke være truffet afgørelse om godkendelse af frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse.

Thi bestemmes:

Byretten burde ved den retlige prøvelse efter udlændingelovens § 37, jf. § 36, ikke være truffet afgørelse om godkendelse af lovligheden og den fortsatte opretholdelse af frihedsberøvelsen af T.

Retten hævet.”